

Istnienie diabła to temat, który budzi kontrowersje zarówno wewnątrz, jak i poza Kościołem. W świecie zsekularyzowanym mówienie o Szatanie może wydawać się przestarzałe lub wręcz zabobonne. Jednak doktryna katolicka jest jasna: diabeł nie jest ani metaforą zła, ani zwykłym symbolem grzechu, ale realną i osobową istotą – upadłym aniołem, który zbuntował się przeciwko Bogu i którego celem jest odciąganie ludzi od zbawienia.

W tym artykule omówimy, czego Kościół naucza o istnieniu diabła, jaką rolę odgrywa on w historii zbawienia oraz, co najważniejsze, jak możemy bronić się przed jego wpływem w naszym codziennym życiu.

1. Czego Katechizm naucza o diable?

Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK) jasno mówi o istnieniu diabła. W **punkcie 391** czytamy:

„Szatan na początku był dobrym aniołem, stworzonym przez Boga: ‘Diabeł i inne demony zostały stworzone przez Boga jako istoty dobre, ale same siebie uczyniły złymi’ (IV Sobór Laterański, 1215).”

Kościół naucza, że Szatan i inne demony zostali stworzeni jako aniołowie, obdarzeni inteligencją i wolną wolą. Jednak przez pychę odrzucili Boga i zostali skazani na wieczne potępienie. Ich grzechem była duma – chcieli być jak Bóg, ale bez Boga.

Katechizm kontynuuje w **punktach 392-393**, wyjaśniając, że ich upadek jest nieodwracalny:

„To nie brak nieskończonego Bożego miłosierdzia, lecz nieodwracalność ich wyboru sprawia, że ich grzech nie może być odpuszczony.”

Oznacza to, że diabeł i jego zwolennicy nie mogą się nawrócić, ponieważ ich wybór był wolny i ostateczny.

2. Co Biblia mówi o diable?

Pismo Święte zawiera liczne odniesienia do diabła i jego działania w świecie. Od **Księgi Rodzaju**, gdzie widzimy, jak kusi Ewę pod postacią węża (Rdz 3,1-7), po **Apokalipsę**, gdzie jego ostateczny los opisany jest jako wrzucenie do jeziora ognia (Ap 20,10) – postać Szatana przewija się przez całą Biblię.

a) Diabeł w Starym Testamencie

W Księdze Hioba Szatan występuje jako „oskarżyciel”, który prosi Boga o pozwolenie na wystawienie Hioba na próbę (Hi 1,6-12). Pokazuje to, że diabeł nie jest wszechmocny – może działać tylko w granicach dozwolonych przez Boga.

Prorok Izajasz w poetycki sposób opisuje upadek Lucyfera:

„Jakże to spadłeś z niebios, jaśniejący synu jutrzeńki? Jakże powalony jesteś na ziemię, zwycięzco narodów!” (Iz 14,12).

b) Diabeł w Nowym Testamencie

Nowy Testament potwierdza i pogłębia nauczanie o diable. Sam Jezus wielokrotnie mówi o Szatanie, nazywając go „władcą tego świata” (J 12,31) i bezpośrednio stawiając mu czoła na **pustyni**, odrzucając jego pokusy (Mt 4,1-11).

Ostrzega również Piotra:

„Szymonie, Szymonie, oto Szatan domagał się, żeby was przesiać jak pszenicę. Ja zaś prosiłem za tobą, żeby nie ustała twoja wiara” (Łk 22,31-32).

Święty Paweł zachęca nas do czujności wobec podstępów Złego:

„Przywdziejcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła” (Ef 6,11).

3. Jak diabeł działa w świecie?

Diabeł nie ma absolutnej władzy nad ludźmi, ale może na nich oddziaływać na różne sposoby. Jego działanie przejawia się głównie w trzech formach:

a) Pokusa

To najczęstsza forma ataku. Diabeł próbuje odciągnąć nas od Boga, stosując subtelne lub oczywiste pokusy. Często sprawia, że zaczynamy wątpić w Bożą dobroć, tak jak zrobił to z Ewą:

„Czy rzeczywiście Bóg powiedział...?” (Rdz 3,1).

Kluczem do zwycięstwa nad pokusą jest modlitwa oraz korzystanie z sakramentów, zwłaszcza **Eucharystii i Spowiedzi**.

b) Ucisk i obsesja

To bardziej intensywne ataki, w których diabeł może wpływać na umysł i ciało człowieka, wywołując lęki, niepokoje lub duchowe prześladowania. Chociaż nie jest to opętanie, może powodować ogromne cierpienie duchowe.

c) Opętanie demoniczne

To najcięższy przypadek, w którym diabeł przejmuje kontrolę nad ciałem człowieka. Kościół uznaje istnienie prawdziwych opętań i oferuje **egzorcyzmy** jako sposób na uwolnienie.

4. Jak bronić się przed diabłem?

Kościół daje nam konkretne środki do walki ze Złym:

1. **Stała modlitwa** – Jezus nauczył nas w **Ojcie nasz** prosić: „zbaw nas ode złego.”
2. **Życie sakramentalne** – Spowiedź oczyszcza nas z grzechu, a Eucharystia umacnia.
3. **Korzystanie z sakramentaliów** – Woda święcona, medalik św. Benedykta i różaniec to potężne bronie duchowe.
4. **Unikanie okazji do grzechu** – Nie „otwierajmy drzwi” diabłu poprzez okultyzm, przesady czy nawykowe grzechy.
5. **Zaufanie Bogu** – Pamiętajmy o obietnicy Chrystusa: „Nie lękajcie się, Jam zwyciężył świat.” (J 16,33).

5. Jaki jest ostateczny los diabła?

Diabeł został pokonany przez Chrystusa na **Krzyżu**, ale jego ostateczna klęska nastąpi na końcu czasów, kiedy zostanie wrzucony do jeziora ognia, jak opisano w **Apokalipsie**:

„A diabła, który ich zwodził, wrzucono do jeziora ognia i siarki” (Ap 20,10).

Zwycięstwo jest już zapewnione, ale do tego czasu musimy kontynuować duchową walkę.

Podsumowanie

Diabeł **naprawdę istnieje** – nie jest mitem ani symboliczną postacią. Kościół naucza, że jego wpływ jest realny, ale daje nam także środki do obrony. **Nie musimy bać się diabła, jeśli żyjemy w łasce Bożej.** Jezus już odniósł zwycięstwo, a my możemy triumfować razem z Nim.

Niech naszą codzienną modlitwą będzie:

„Święty Michale Archaniele, broń nas w walce, bądź naszą obroną przeciw złości i zasadzkom diabła...”

Z wiarą, modlitwą i zaufaniem Bogu **zawsze zwyciężymy. Chrystus jest Panem!**